

ZÁZRAKY

1. Z dlouhých poutí není návratů,
když se cesty kroutí, nutno obrátů.
Obrátíš se dvakrát, potřetí,
slova se Ti pletou jako u dětí,
co stavěj' zámky z písku a nemaj' zatím tušení.

2. Tvoje lásky stěnou prochází,
hned jak další pozdraví, ta stará odchází.
V dlouhých řadách podoba i tvář,
jak se listy mění, trháš kalendář.
A na zrcadlo šátek barevnej, co už nikdo nenosí.

3. Jako stromy zvedáš do mraků
ruce, který hledaj' náznak zázraků.
Ruce, který mohly někdy hrát,
ale který studěj', studěj' napořád.
A dovedly by rozplakat i vítr a bezvětří rozesmát.

R: Jednou zažít velkej nával
za zvuků bubnů šílení,
synkopickej tep a kravál,
křížovatek míjení.
Mrknout za oponu ráje,
projít peklem loučení,
někde v horách jako Gándhí
najít ponaučení.....

R:.....(mužský dvojhlas)

R:.....(všichni)_____

H: Tomáš Poláček

T: František Stralczynský